

Sygn. akt **II AKa 201/18**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca:	SSA Bogumiła Metecka-Draus
Sędziowie:	SA Grzegorz Chojnowski (spr.) SA Stanisław Stankiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Szczecinie Ilony Talar

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2018 r. sprawy

A. A. (1)

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 8 maja 2018 r., sygn. akt III K 31/18

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Grzegorz Chojnowski Bogumiła Metecka-Draus Stanisław Stankiewicz

Sygn. akt II AKa 201/18

UZASADNIENIE

A. A. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. XIX Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w Policach Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 25 listopada 2005r., sygn. akt XIX K 546/05, za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, popełniony 11 września 2005r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; wykonanie kary pozbawienia wolności zawieszono na okres próby 3 lat i oddano pod dozór kuratora; postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2008r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; 22 marca wykonano karę pozbawienia wolności; postanowieniem z 1 kwietnia 2010r. karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności; 5 kwietnia 2010r.

wykonano karę grzywny; postanowieniem z 20 czerwca 2012r. warunkowo zwolniono z okresu próby do 22 czerwca 2014r.;

2. XIX Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w Policach Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 5 września 2007r., sygn. akt XIX K 229/07, za czyn z art. 288 § 1 kk, popełniony 24 marca 2007r., na karę 1 roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. XIX Zamiejscowego Wydziału Grodzkiego w Policach Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 4 lutego 2008r., sygn. akt XIX K 368/07, za czyn z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 278 § 5 w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony 27 maja 2007r., na karę 1 roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego solidarnie z pozostałymi oskarżonymi w kwocie 330 (trzysta trzydzieści) złotych; wykonanie kary pozbawienia wolności zawieszono na okres 4 (czterech) lat próby i oddano oskarżonego pod dozór kuratora; na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 27 maja 2007r.;

4. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie XII Zamiejscowy Wydział Grodzki z siedzibą w Policach z dnia 5 maja 2009r., sygn. akt XII K 144/09 połączono kary pozbawienia wolności wymierzone wobec A. A. (1) wyrokami opisanymi w pkt 2 i 3, tj. w sprawach XIX K 229/07 i XIX K 368/07 i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej oskarżonemu zaliczono dzień 27 maja 2007r. oraz okres od 14 września 2008r. do 21 października 2008r.;

5. Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 8 grudnia 2009r., sygn. akt V K 691/09, za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk, popełniony w dniu 12 lipca 2008r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 235 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełniony 12 lipca 2008r., na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzekając karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 19 czerwca 2015r., sygn. akt V Ko 1893/15, na podstawie art. 50 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 września 2013r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, zamieniono karę wymierzoną powyższym wyrokiem za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk, przyjmując, że stanowi on wykroczenie z art. 119 kw, na 30 dni aresztu;

6. Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 23 czerwca 2010r., sygn. akt II K 749/10, za czyn z art. 242 § 3 kk, popełniony 24 listopada 2009r., na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

7. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 27 lipca 2015r. , sygn. akt II K 535/15 połączono kary pozbawienia wolności wymierzone wobec A. A. (1) wyrokami opisanymi w pkt 5 i 6, tj. w sprawach V K 691/09 i II K 749/10, przy uwzględnieniu zmiany wprowadzonej postanowieniem z dnia 19 czerwca 2015r., sygn. akt V Ko 1893/15, i wymierzono skazanemu karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 12 lipca 2008r.;

8. Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Policach z dnia 26 stycznia 2015r., sygn. akt VII K 179/14, za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 10 października 2013r., na karę 1 roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia; na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego A. A. (1) kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania od dnia 10 października 2013r. do dnia 11 października 2013r.;

9. Amtsgericht Neubrandenburg, Niemcy z dnia 24 sierpnia 2015r., sygn. akt 748 Js 4772/15 304 Ds. 753/15, za czyn StGB § 242 Abs. 1, § 25 Abs. 2 (kradzież), na karę grzywny w wysokości 90 stawek po 10 Euro każda;

10. Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 7 grudnia 2015r., sygn. akt VII K 744/14, za czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w nocy z 25/26 czerwca 2014r., na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności; karę wykonano 24 września 2017r.;

11. Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VII Zamiejskowy Wydział Karny w Policach z dnia 1 marca 2016r., sygn. akt VII K 449/15, za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony 29 maja 2015r., na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności; kara ma być wykonywana w okresie od 1 czerwca 2017r. do 31 maja 2020r.;

12. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VII Zamiejskowy Wydział Karny w Policach z dnia 25 maja 2016r., sygn. akt VII K 68/16 połączono kary pozbawienia wolności wymierzone wobec A. A. (1) wyrokami opisanymi w pkt. 7, 8 i 10, tj. II K 535/15, VII K 179/ 14, VII K 744/14 i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; karę wykonano 1 czerwca 2017r.;

13. Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 2 marca 2017r., sygn. akt VII K 571/16 połączono kary pozbawienia wolności wymierzone wobec A. A. (1) wyrokami opisanymi w pkt. 11 i 12, tj. VII K 449/15 i VII K 68/16 i wymierzono skazanemu karę łączną 4 (czterech) lat i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej oskarżonemu zaliczono okresy od dnia 10 października 2013r. do 11 października 2013r., 12 lipca 2008r. i od 28 kwietnia 2012r. do 22 czerwca 2012r.; kara ma być wykonywana w okresie od 30 maja 2015r. do 29 października 2019r.;

14. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 października 2017r., sygn. akt III K 86/17, za czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełniony w okresie od dnia 22 lipca 2014r. do 18 sierpnia 2014r., na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 2500 złotych; kara ma być wykonywana w okresie od 29 października 2019r. do 28 października 2020r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem łącznym z dnia 8 maja 2018 r. w sprawie III K 31/18:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i 4 kk połączył karę jednostkową i łączną pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 13 oraz 14 części wstępnej wyroku, tj. w sprawach VII K 571/16 oraz III K 86/17 i wymierzył skazanemu A. A. (1) karę łączną 5 (pięciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. stwierdził, że wyroki wymienione w części wstępnej niniejszego wyroku łącznego podlegają odrębnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym,

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzyła postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego co do pozostałych wyroków i orzeczeń opisanym w części wstępnej wyroku,

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, zaliczył okresy od dnia 10 października 2013r. do 11 października 2013r., 12 lipca 2008r. i od 28 kwietnia 2012r. do 22 czerwca 2012r.,

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. W. kwotę 147, 60 (sto czterdzieści siedem) złotych i (sześćdziesiąt) groszy łącznie z podatkiem VAT tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną z urzędu skazanemu A. A. (1),

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wniosła obrońca skazanego zarzucając wydanemu rażąco niewspółmierność kary polegająca na wymierzenie skazanemu kary łącznej w oparciu o zasadę asperacji, podczas gdy charakter czynów, jakich dopuścił się skazany wskazuje na zasadność skorzystania z zasady pełnej absorpcji.

Tak argumentując, apelująca wniosła o zmianę wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej w wysokości najwyższej z kar objętych skarżonym wyrokiem albo wydatne zmniejszenie wysokości kary łącznej, ewentualnie uchylenie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego, na uwzględnienie nie zasługuje.

Zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd I instancji wydał w niniejszej sprawie prawidłowe rozstrzygnięcie, którego to nie podważają argumenty zaprezentowane w apelacji. Skarżąca nie kwestionowała przy tym samej zasady połączenia kar. Sąd Apelacyjny także nie widzi w tym zakresie nieprawidłowości.

Przechodząc do apelacji to wskazać należy, iż zgodnie ze wskazaniem art. 86 kk, możliwą do wymierzenia skazanemu, była kara pozbawienia wolności w granicach od 4 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności do sumy kar, która wyniosła 5 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności. Kształtując, co do skazanego karę łączną w wysokości 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, sąd meriti ustalił ją prawidłowo. Przy jej kształtowaniu jak wynika z treści uzasadnienia wyroku rozważył z jednej strony związek przedmiotowy oraz czasowy zachodzący pomiędzy przestępstwami, w tym uwzględnił różnice i podobieństwa rodzajowe poszczególnych czynów, a także opinię o skazanym za czas jego pobytu w zakładzie karnym (k-87). Następnie, wskazał jakie okoliczności przemawiały za zastosowaniem zasady asperacji i dlatego zasada pełnej absorpcji nie mogła znaleźć zastosowania w przypadku skazanego.

W ocenie Sądu Odwoławczego brak jest rzeczowych powodów do złagodzenia orzeczonej kary pozbawienia wolności, czy też zastosowania do jej kształtowania zasady absorpcji, jak tego domaga się obrońca. Przy czym skarżąca w apelacji przedstawiła w tym zakresie tylko bardzo ogólnie sformułowane argumenty na poparcie swoich twierdzeń, co tym bardziej nie daje podstaw do dezawuowania trafności zaskarżonego wyroku.

Wyrok łączny jest instytucją, która ma racjonalizować wymiar kary, a nie służyć jedynie poprawie sytuacji skazanego (por.: postanowienie SN z dnia 22 września 2016 r., III KK 140/16, LEX nr 2142559). Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku z wyroku z dnia 11 maja 2017 r., sygn. akt II AKa 374/16 LEX nr 2383382 stosowanie zasady absorpcji nie jest punktem wyjścia przy dokonywaniu oceny wymiaru kary łącznej (por.: wyrok SA w Gdańsku z dnia 19 maja 2010 r., II AKa 119/10, POSAG 2010/3/165-174), a popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowiej niż na zasadzie absorpcji.

Pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez skazanego jak słusznie zważył Sąd Okręgowy zachodzi związek przedmiotowy, A. A. (1) naruszał głównie dobra w postaci mienia, ale także przeciwko wymiarowi sprawiedliwości. Przy czym jak wskazał sąd meriti popełniał czyny zabronione na przestrzeni lat tj. od 2005 r. do 2014 r., co wskazuje, że nie poprawia swojego postępowania. Równocześnie przy ocenie wyboru zasady wg której winna być ukarany skazany, pominać nie można też opinii o skazanym z jednostki penitencjarnej. Wynika z niej, iż skazany porządku i dyscypliny przestrzega w stopniu dobrym, nie przynależy do podkultury przestępczej, karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania, ma krytyczny stosunek wobec popełnionych czynów, był wielokrotnie nagradzany, ale także został dwa razy ukarany, ostatnio w dniu 10 maja 2018 r. (a więc po wydaniu wyroku sądu pierwszej instancji) w organizmie skazanego po badaniu wykryto środki psychoaktywne, w związku z czym został zdegradowany z zakładu półotwartego (k-105).

Dotychczasowy sposób życia skazanego naznaczony popełnieniem wielokrotnie przestępstw wskazuje na pogłębianie się u niego nieposzanowania dla zasad obowiązującego porządku prawnego. Sąd Apelacyjny wskazuje przy tym, iż popełnienie więcej niż jednego przestępstwa (tak jak w przypadku skazanego) powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziło do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem nawet do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w

żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego, a żadna z tych sytuacji nie ma miejsca w niniejszej sprawie.

W takiej sytuacji wymierzona skazanemu kara łączna pozbawienia wolności, nie może być uznana za karę nadmiernie surową.

Dlatego też zaskarżony wyrok, jako w pełni prawidłowy, został utrzymany w mocy.

O kosztach udzielonej pomocy prawnej orzeczono na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy z 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn. Dz.U.2018.1184) oraz § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714)

Na podstawie art. 624 kpk Sąd Apelacyjny zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze biorąc pod uwagę jego sytuację – pobyt w izolacji - ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Grzegorz Chojnowski Bogumiła Metecka-Draus Stanisław Stankiewicz